

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Кзз 1620/2024
28.11.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Светланае Томић Јокић, председника већа, Бојане Пауновић, Дијане Јанковић, Александра Степановића и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Марије Стојменовић, поднетом против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Нишу Кт 165/23 – Кти 94/23 од 23.04.2024. године и Вишег суда у Нишу Кв 275/24 од 20.08.2024. године, у седници већа одржаној дана 28.11.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Марије Стојменовић, поднет против правноснажних решења Вишег јавног тужиоца у Нишу Кт 165/23 – Кти 94/23 од 23.04.2024. године и Вишег суда у Нишу Кв 275/24 од 20.08.2024. године.

Образложење

Решењем Вишег јавног тужиоца у Нишу Кт 165/23 – Кти 94/23 од 23.04.2024. године делимично је усвојен као основан захтев за накнаду трошкова кривичног поступка адвоката Марије Стојменовић, као браниоца по службеној дужности окривљеног АА, па је на име нужних издатака, ближе опредељених у изреци решења, одређена исплата укупног износа од 102.975,00 динара, који се има исплатити на текући рачун именованог браниоца, у року од 60 дана од дана правноснажности решења, док је у преосталом делу, за предузете радње таксативно наведене у изреци решења, захтев за накнаду трошкова кривичног поступка одбијен као неоснован.

Решењем Вишег суда у Нишу Кв 275/24 од 20.08.2024. године одбачена је као неблаговремена жалба браниоца по службеној дужности окривљеног АА, адвоката Марије Стојменовић, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости поднела је бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Марија Стојменовић, због повреде закона из члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да

Врховни суд усвоји поднети захтев и преиначи побијана решења или да исте укине и предмет врати на поновно одлучивање.

Врховни суд је на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца по службеној дужности окривљеног АА, је недозвољен.

Адвокат Марија Стојменовић, у поднетом захтеву за заштиту законитости, наводи да је доношењем побијаних решења учињена повреда закона јер јој нису признати сви трошкови које је имала као бранилац по службеној дужности окривљеног АА у фази истраге. Поред овога, бранилац у захтеву указује и на повреду одредбе члана 225. став 2. ЗКП, која је учињена у другостепеном поступку.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП, прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Одредбом члана 483. став 1. ЗКП, прописано је да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац (сада Врховни јавни тужилац), окривљени и његов бранилац, док је у ставу 2. истог члана предвиђено да Републички јавни тужилац може поднети захтев за заштиту законитости како на штету, тако и у корист окривљеног, а у ставу 3. истог члана је прописано да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Према одредби члана 71. тачка 5) ЗКП бранилац има право да у корист окривљеног предузима све радње које може предузети окривљени.

У складу са цитираним законским одредбама, права браниоца ограничена су правима која у поступку има окривљени, па бранилац окривљеног има право, али и дужност, да процесне радње предузима само у корист окривљеног. Сходно томе, бранилац је овлашћен да захтев за заштиту законитости поднесе искључиво у корист окривљеног, уколико је правноснажном одлуком јавног тужиоца или суда учињена повреда закона наведена у члану 485. став 4. ЗКП, на штету окривљеног.

Како је у конкретном случају бранилац по службеној дужности окривљеног АА, адвокат Марија Стојменовић, захтев за заштиту законитости поднела у погледу сопствених трошкова које је имала као адвокат, односно искључиво у своје име и за свој рачун, то се у смислу цитираних законских одредби, иста не може сматрати лицем овлашћеним за подношење предметног захтева, због чега је Врховни суд, поднети захтев оценио недозвољеним.

Из изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредбе члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Андреа Јаковљевић,с.р.

Председник већа-судија
Светлана Томић Јокић,с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић